

тъ и на него седятъ, кога пжтовать. Карачь-тъ седи отпрѣдъ, при глава-та на слонъ-тъ, та го кара и го оправа. Слонъ-тъ покорно върши всичко, што иска отъ него господарь-тъ му, безъ да се сърди, търпи наказание когато сбърка, нъ кога го биждь на права-бога, страшно си отвършта.

Единъ пхтникъ приказова, какво еднажъ единъ карачь, като седѣлъ на слонъ-тъ, зель да си троши на глава-та му орѣхи. Горко-то животно тогава прѣтърпѣло голѣма-та болка; нъ опште на сѣхтий день, като миновалъ прѣзъ пазарь-тъ, запрѣлъ се прѣдъ една купка кокосови орѣхи, зель единъ орѣхъ съ хоботь-тъ си и ударилъ съ него карачь-тъ въ глава-та толкова силно, шгото отеднжъ паднжлъ на земята и умрѣлъ.

Толкова е умно това голѣмо животно? Напраздно не гледать умно малки-тѣ му очи. Нъ безъ хоботь слонъ-тъ штѣше да е едно животно за окайване, и ако би да изгуби хоботь-тъ си, едничка-та негова искусна и яка ржка, трѣбова да умрѣ: ето зашто той много варди хоботь-тъ си, кога се бори съ нѣкой лвъ или съ нѣкой тигръ, на които често надвива, като си отхвърли хоботь-тъ нагорѣ, на грабне съ зжби-тѣ си неприятель-тъ, или го хвърли на земята, и го стжпче съ тежки-тѣ си ноги. Обаче, слонъ-тъ е много кротко животно и никога не налита той по-напрѣдъ, а гледа да се крие; нъ кога се расърди става много страшенъ.

Б ѣ л ѣ ж к а. До тука ми четохме все за *копитни* животни, на които ноги-тѣ сж облѣчени съ копита. Всички-тѣ тия животни по направа-та на копита-та можемъ да раздѣлимъ на *еднокопитни*, каквото: конь-тъ, зебра; *двокопитни*, всички-тѣ *пръживни* животни, каквото: крава-та, камила-та, овца-та, коза-та, елень-тъ и др. и *многокопитни*, каквото: свине-то, слонъ-тъ.